

CINE ESTE ACESTA?

Fii binecuvântat, frate. Este atât de plăcut să poți să vii la casa Domnului.

² Cred că studiam niște Scriptură, cu ceva timp în urmă, și spunea că atunci când Isus s-a apropiat de Ierusalim, că ucenicii și-au ridicat ochii și au văzut cetatea sfântă în depărtare, și ei au început să se bucure și să zică, că, „Acum va fi reșezată împărăția.”

³ Și acest om anume care spunea, sau vorbea despre o vizită recentă la Palestina, și el a zis că oamenii acum, în ultimul an, au ajuns într-un loc care, atunci când vin din vale și se uită după curbă, același drum pe care a fost Isus cu ucenicii în timpul acela, că atunci când ei văd cetatea, ei încep să plângă.

⁴ Voi știți, eu cred, că era ceva ce ucenicii aceia, în zilele acelea, au simțit, căci—căci împărăția va fi reșezată din nou.

⁵ Și acum este aproape timpul. Și eu cred că acela-i sentimentul care este asupra oamenilor, că împărăția este aproape gata să fie restaurată din nou.

⁶ Fratele Neville, păstorul nostru grațios și binecuvântat, tocmai a vorbit cu mine despre un efort de trezire care se apropie aici la tabernacol, în câteva seri, să ne rugăm referitor la aceasta. Și eu i-am spus, m-am gândit că ar fi un lucru binecuvântat.

⁷ Pur și simplu nu puteți avea prea multe treziri. Și de multe ori noi avem opinia greșită despre o trezire. O trezire nu este așa de mult pentru a aduce înăuntru membri noi, ci este să trezești ceea ce avem deja. Și eu sunt . . .

⁸ Îmi place să spun aceasta, căci o spun din adâncul inimii mele. Eu încep să găsesc un sentiment diferit în jurul tabernacolului decât cum a fost de mult timp, un sentiment de—de un simț spiritual adânc, așa cum obișnuia să fie, cu mult timp în urmă, acel ceva ce stabilește, și are o temelie reală. Și sunt încredințat că Dumnezeu va binecuvânta această biserică mică, și . . . ? . . . din nou în puterea ei.

⁹ Și eu văd că programul de construcție continuă, și cred că este un lucru minunat. Căci, mai curând sau mai târziu, noi oamenii mai bătrâni vom dezbrăca armura și o vom preda înapoi în mâinile copiilor noștri, și vom păși sus pe acea Scară de aur.

¹⁰ Zilele trecute am trecut de acel semn de jumătate de drum acum, de vârsta de cincizeci de ani. Eu doar nu pot să realizez asta. Nu pare că a trecut timp mult de când căram alimente pentru Chris Meisner, la vârsta de vreo optsprezece, șaisprezece, optsprezece ani. Însă doar au mers undeva. Asta doar arată că aici noi nu avem cetate stătătoare, ci noi căutăm Una care vine.

Și aceea este Cetatea unde Dumnezeu este ziditor, și nu va fi sfârșit niciodată acolo.

¹¹ Azi dimineață, așa cum vorbeam despre subiectul de Ziua Mamei, și încercam să așez mama nu așa cum este ea în realitate, în vârsta bătrână, cu riduri, și toate acestea, cârjele ei, sau un scaun cu rotile vechi, sau fotoliu, și un ghiveci mic cu flori așezat lângă ea; ci mama în înviere, reșezată înapoi în tinerețea ei, și stând, strălucind ca o regină. Acela-i felul cum îmi place să mă gândesc la mama mea. Nu-mi place să mă gândesc la ea așa cum este astăzi, bătrână. Îmi place să mă gândesc la ceea ce vine. Și eu știu că voi simțiți în felul acela despre mamele voastre. Gândiți-vă despre ea așa cum este ea de fapt în inima ei. Deși multe. . . așa cum zice poetul, „Viața nu i-a fost ușoară, dar ea ar trăi-o din nou de la început, doar să facă ceva pentru voi.” Așa că Dumnezeu va face în așa fel încât ea să poată trăi veșnic cu voi. Așa că mă bucur de asta.

¹² Nu știu de ce, am făcut acest anunț, azi dimineață, că eu voi vorbi în seara aceasta, dacă va voi Domnul, despre: *Cine Este Acesta?* Desigur nu știu cum o voi face. Dar eu am fost ocupat până aproape cu o oră și zece minute în urmă, în interviuri toată după-masa, și am avut speciale și—și chemări de urgență. Nu le-am putut face.

¹³ Și așa vrea să continuați să vă rugați pentru Doctorul Sam. El—el devine mai bine, și noi suntem mulțumitori. Și Doctorul Baldwin și D-na. Baldwin amândoi sunt în recuperare. Ei devin mai bine.

¹⁴ Așa vrea să puneți unul nou pe lista voastră de rugăciune, în această după-masă. Acela-i Harry Lease aici jos, farmacistul. Harry este un prieten personal de-al meu. Și atât timp cât l-am cunoscut, am crezut că el era un Creștin, până în această după-masă, când fratele lui a făcut cererea pentru salvarea sufletului lui. Fratele Mike Egan a adus . . . administratorul nostru de aici, a adus veștile. Și Harry este într-o stare serioasă, acolo la spital. Nu am știut că mă apreciază atât de mult; dar, el și-a refuzat propriul lui păstor, în această după-masă, sau păstorul din biserică unde merge el, și a vrut ca eu să vin să-l văd. Și eu vreau să merg să-l văd. Astfel, rugați-vă pentru Harry.

¹⁵ Noi suntem bucuroși aici, în seara aceasta, să recunoaștem, sunt prietenii mei aici, de jos din Georgia, Fratele Welch Evans și familia lui. Văd, de asemenea, alți vizitatori pe care nu i-am cunoscut, probabil că erau aici azi dimineață.

¹⁶ Dacă nu greșesc, îi văd pe Fratele și Sora Elmer Collins acolo în spate, din Phoenix, Arizona. Oh, voi nu v-ați schimbat. Se pare că voi ar trebui să fiți în hainele voastre de căi ferate, și—și să veniți înăuntru de pe linie. Și bine ați venit înapoi acasă! Eu nu vă pot cere să stați aici, căci voi ați găsit un loc mai bun, vedeți,

acela-i foarte bun, Phoenix. Mi-ar plăcea să locuiesc și eu acolo, într-o zi.

¹⁷ Și apoi îl văd pe Fratele Smith aici, din Biserica lui Dumnezeu, de acolo. Frate Smith, mi s-a dat, cârticica ta, zilele trecute, sau ieri după-masă, târziu. Nu am citit-o încă, dar eu desigur o voi sprijini, atât timp cât știu că tu ai scris-o. Ea trebuie să fie reală, Scriptură adevărată. Dumnezeu să te binecuvânteze. Și sper că este un succes.

¹⁸ Și mulți alții, aș putea spune. Voi toți sunteți bineveniți aici la tabernacol. Și eu m-am bucurat de cântarea aceea, azi dimineață, a Sorei Stricker care a cântat, „El se uită prin zăbrele, la ea.” Frații mei Menoniți de aici, bucurossă-i avem aici. Și, oh, voi toți! Un prieten de aici, eu cred, de dincolo din Illinois, fiul lui face înregistrări în spate, ajung să-i întâlnesc din nou. Și așa de mulți, aș putea. . . Să nu vă gândiți că vă disprețuiesc dacă nu vă spun numele, dar eu doar vă spun bun venit la toți.

¹⁹ Acum să citim în seara aceasta, pentru o lecție de Scriptură, din Matei capitolul 21, începând de la versetul 1, și citind în jos, și 11, inclusiv.

Și când ei s-au apropiat de Ierusalim, acolo a venit, și au venit la Betfaghe, înspre muntele Măslinilor, apoi Isus a trimis doi ucenici,

Zicându-le, Mergeți în satul dinaintea voastră, și îndată veți găsi o măgăriță legată, și un mânz cu ea: dezlegați-i, și aduceți-i la mine.

Și dacă va zice cineva ceva, voi să le ziceți, Domnul are nevoie de ei; și el îi va trimite îndată.

Toate acestea s-au făcut, ca să se poată împlini ceea ce s-a vorbit prin profetul, care zice,

Spune. . . fiicelor Sionului, Iată, Regele tău vine în smerenie. . . călare pe măgar, și un mânz al unei măgărițe.

Și ucenicii au mers, și au făcut cum le-a poruncit Isus,

Și au adus măgărița, și mânzul, și și-au pus pe ei hainele lor, și l-au așezat deasupra.

Și o foarte mare mulțime și-au întins hainele lor în cale; și au tăiat ramuri din pomi, și le-au aruncat în cale.

Și mulțimea care a mers înainte, și care au urmat, au strigat, zicând, Osana fiului lui David: Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului; Osana în cerurile peaînalte.

Și când el a venit în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare, zicând, Cine este acesta?

Și mulțimea a zis, Acesta este Isus profetul din Nazaret. . .

Să ne aplecăm capetele pentru rugăciune.

²⁰ O Doamne, ne întrebăm doar ce am fi zis noi, dacă am fi trăit în zilele acelea. Dar noi trăim într-o zi mai mare, când așteptăm ca El să vină. Și așa cum facem pregătire, Doamne, pregătindu-ne inimile, și aducând înăuntru toți snopii care-i putem aduna din câmpurile secerișului, fie acasă sau în străinătate, noi ne gândim și anticipăm la timpul în care-L vom vedea venind, călărind pe un cal alb, venind în jos din porțile Gloriei, să schimbe și să modeleze aceste trupuri bătrâne ale noastre care putrezesc, într-un trup glorios ca al Lui propriu, unde nu poate fi păcat sau nici semn al morții să intre vreodată. Și noi Îl vom vedea așa cum El este, și trăim, și-L iubim prin toate veacurile care vor veni.

²¹ Noi Îți mulțumim pentru această biserică și pentru păstorul ei, și pentru administratorii și diaconii, și pentru fiecare persoană care vine aici; și pentru vizitatorii care sunt în porțile noastre, care sunt oi din aceeași turmă, dar dintr-un alt țarc. Noi ți-am cere ca Tu să-i binecuvântezi, în seara aceasta, cu Prezența Ta.

²² Și hrănește-ne din Cuvântul Tău, ca noi să putem pleca de aici, în seara aceasta, cu hotărârea să fim mai buni Creștini decât am fost vreodată. Fie ca noi să mergem cu o speranță nouă în inima noastră, și cu bucurie, așteptând după Venirea Lui.

²³ Dacă din întâmplare ar fi printre noi unii, care sunt bolnavi și suferinzi, noi nu vom uita să ne rugăm pentru ei. Ca ei. . . Venind în clădire, în seara aceasta, unde ne-am adunat pentru închinare, venind înăuntru, bolnavi, fie ca ei să iasă sănătoși.

²⁴ Și noi am cere pentru cei care sunt convalescenți, în case și în spitale, și sunt pe paturi de suferință. Ne rugăm, O Dumnezeule, ca mila Ta să ajungă jos la ei.

²⁵ Ne-am ruga pentru cei ce sunt indiferenți, în seara aceasta, care nu au gustat încă și nu au văzut că Domnul este bun, care nu știu ce înseamnă să fi iubit de Dumnezeu. Ei doar nu înțeleg ce le lipsește. O Dumnezeule, fie ca ceva transmisiune la radio, sau vreun fel, să le atingă inimile, și emoțiile lor să fie întoarse spre Tine înainte ca ușa milei să se închidă și ei să fie închiși afară, să suporte judecățile fără milă.

²⁶ Ajută-ne, Doamne. Aceste lucruri ne rugăm în Numele Domnului Isus, și pentru slava Lui noi o cerem. Amin.

²⁷ Oamenii au fost așa de aglomerați pe la porți, și străzile erau tixite, și acolo nici măcar nu era loc pentru oameni să doarmă. Erau întinși în afara zidului, peste tot pe terenuri, pentru că acesta era paștele. Și oamenii au venit de prin toată lumea cunoscută, să se închine la acest timp. Era timpul când mielul pascal era junghiat. Și. . . Acesta reprezenta eliberarea lor din Egipt, din robie. Și ei au ținut aceasta, anual. În fiecare an, acest paști mare a avut loc. Și era unul din cele mai remarcabile

timpuri din . . . sau evenimente din religia Iudaică, căci însemna timpul când ei au fost eliberați.

²⁸ La toți oamenii le place să gândească la asta, de timpul când ei au fost eliberați. Cum că fiecare din noi, în seara aceasta, putem merge înapoi la timpul când noi am fost eliberați! Ce a însemnat acesta pentru noi!

²⁹ Îmi pot aminti în propria mea experiență, despre cum sărmana mea inimă de băiat râvnea să atingă pe Dumnezeu. Mă gândeam, „Oh, dacă aș putea măcar să merg sus și să bat la ușa Lui, și să vorbesc cu El puțină vreme!” Și, desigur, voi știți povestirea mea. Mi-am luat o hârtie și un creion, și urma să-I scriu o scrisoare, căci eu nu puteam să vorbesc cu El. Și am știut că El a locuit în pădure, căci L-am auzit, și I-am văzut mișcarea în pădure. Și o—o cale anumită, veche binecunoscută pe care obișnuiam mergeam când eram la vânătoare sau la pescuit. M-am gândit, „Doar o voi prinde de copac și am să o adresez D-lui. Isus.” Doar într-un fel așa ca povara aceea să poată merge de pe inima mea.

³⁰ Oh, în noaptea aceea, acolo jos! Eu aș putea să-mi uit vârsta, eu aș putea chiar să-mi uit numele cândva, dar eu niciodată nu pot uita ora aceea când El m-a eliberat pe mine din păcat. Ceva a avut loc, jos în lăuntrul meu, care m-a ajutat prin marile ceasuri de întuneric. Ora eliberării mele, greutatea păcatului m-au părăsit, și am fost o persoană nouă. Am fost o creatură nouă în Cristos Isus, de atunci.

³¹ Și acești Iudei, ei au venit sus, în fiecare an. Și acolo era un—un izvor în interiorul bisericii. Și ei au luat pâinea, și ierburile amare, și mielul, și au băut din acest izvor în biserică. Și ei s-au bucurat împreună din cauză că Dumnezeu le-a arătat favoare. Așadar, acesta fiind timpul paștelui, și nu numai că era paștele, dar era un paște special.

³² Voi știți, că există uneori când noi mergem la biserică și . . . Nouă întotdeauna ne place să mergem, dar există uneori când se întâmplă ceva special.

³³ Și acesta era unul din acele timpuri. Aerul era încărcat cu așteptare, întocmai cum este astăzi. Toți ochii acelor care L-au iubit priveau ca El să intre pe poartă.

³⁴ Și eu cred că este în mare măsură la fel astăzi, căci acei care-L iubesc Îl așteaptă. Aerul este încărcat de așteptare.

³⁵ Când, noi trăim în această zi, când pământul este de fapt, a devenit un butoi mare de pulbere. Și știința ne spune, „Mai sunt trei minute până la miezul nopții.” Și sunt sigur că voi ați citit, ca și mine, zilele trecute, acea povestă a acestui general în armată, a zis, că, „Dacă era un alt război, acesta ar dura numai două sau trei minute.” Zilele vechi de bătălie, și trasul cu pușca, și săparea gropilor de vulpe, acelea s-au terminat. Ei pretind că următorul război va fi doar două sau trei minute. Într-o zi, vreo persoană

zăpăcită se va înfuria și va trage una din acele bombe. Și când ei o fac, noi avem posturi de ascultare, peste tot, să tragem drept înapoi din nou. Lumea doar nu poate supraviețui aceea.

³⁶ Toți cei prezenți la paști știau că ceva urma să se întâmple, dar ei nu știau doar ce era.

³⁷ Și acela-i felul cum este astăzi. Aproape fiecare știe că ceva urmează să se întâmple. Fiecare știe asta. Voi puteți vorbi cu păcătosul, voi puteți vorbi cu comerciantul, voi puteți vorbi cu oricine, și, oh, este un timp atât de neliniștitor pentru lume.

³⁸ Dar voi puteți vorbi cu un bărbat sau o femeie care așteaptă ca El să vină, și slava este pe fața lor, strălucind. Ei așteaptă după acel mare eveniment. Astfel tot aerul este încărcat din nou, așteptând să se întâmple ceva. Lumea nu știe ce urmează să se întâmple, dar Biserica viului Dumnezeu știe ce se va întâmpla. Ei știu căci curând trâmbița va suna, și-L vom vedea venind, călărind din Slavă, pe un cal alb, și oștirile Cerului urmându-L. Și cei ce sunt morți în Cristos vor fi răpiți și luați sus să-L întâlnească în văzduh. Asta este ceea ce noi urmărim. Noi tânjim după asta.

³⁹ Și ni se spune că sufletele acelor mame, și așa mai departe, despre care am vorbit azi dimineață, doar sub altarul lui Dumnezeu, strigă, „Până când, Doamne? Până când?” Mama vrea să vă vadă tot așa de mult cât vreți și voi să o vedeți. Și cei dragi ai noștri vor să ne întâlnească tot așa cum vrem noi să-i întâlnim.

⁴⁰ Ce reuniune va fi aceea, când El vine! Să-i întâlnim pe cei dragi ai noștri și să-i vedem în trupul lor de înviere, și glorificați, și umblând în jur cu moștenitorii învierii, urmărindu-le caracterul, cum s-a schimbat, blândețea și liniștea. Și nu va fi o grăbire și forfotă, și să sari și să smucești, căci noi vom avea toată Eternitatea să trăim împreună.

⁴¹ Oh, această epocă mare nevrotică în care trăim, doar nu avem timp pentru nimic, doar urcăm, și smucim, și apucăm, păi, este o zi groznică.

⁴² Apoi, în timp ce așteptau să se întâmple ceva, a fost destul de rău că mulți dintre cei de la paști nu au ajuns să-L vadă. Totuși, ei știau că ceva urma să se întâmple, dar totuși ei nu au ajuns să-L vadă.

⁴³ Așa va fi și la Venirea Domnului. Există mulți oameni neliniștiți, astăzi, care știu că ceva este gata să se întâmple, dar ei—ei nu-L vor vedea niciodată. Căci El va veni în liniștea miezului nopții, să răpească acea Biserică mică care tânjește și așteaptă și în așteptare să-L vadă. Aceia sunt cei după care va veni El și-i va lua. Mulți dintre cei din lume care trăiesc din farmec și își ospătează sufletele cu lucrurile lumii, niciodată nu vor ști ce s-a întâmplat, până când Biserica este dusă în Slavă, căci El va veni ca un hoț noaptea și-i va lua. Astfel noi putem

vedea că suntem din nou înapoi în același loc. Acum noi aflăm, căci, aceste așteptări, că Dumnezeu vine la cei care . . . Prin toate Scripturile, a fost același lucru. Căci ei sunt . . . El întotdeauna apare celor care-L așteaptă, întotdeauna la acei care vor să-L vadă. Și sunt sigur că aceea este speranța care este pe inimile noastre în seara aceasta.

44 A fost cu vreo șase luni în urmă, presupun, eu mărturiseam la niște oameni. Și am spus, „Oh, să te gândești la asta, că doar aproape oricând El va veni!”

45 Și ce m-a determinat să spun asta, eu vorbeam despre Fratele Bosworth. Când am mers să-l văd pe acel sfânt bătrân, când noi am auzit că este pe moarte, în vârstă de optzeci și ceva de ani, soția și cu mine mergând jos să . . . acolo să-l vedem înainte ca el să moară. Eu doar a trebuit să-i spun ceva. Îmi place să văd sfinții când ei intră în Glorie, și a trebuit să-l văd. Și noi am ars cauciucurile la mașină.

46 Dar când am ajuns acolo și am intrat în grabă pe ușă, într-un colțisor zăcea bătrânul patriarh. El și-a ridicat capul sus când m-a văzut venind. Brațele lui bătrâne, plăpânde s-au întins, cu carnea atârând în jos. Și el și-a întins brațele spre mine. Și l-am apucat în jurul gâtului și am strigat, „Părintele meu, părintele meu, carele lui Israel, și călăreții lor,” căci el a fost un om sfințit, evlavios.

47 Și am zis, „Frate Bosworth, eu vreau să te întreb ceva. Crezi că te vei face bine?”

El a zis, „Oh, eu nici măcar nu sunt bolnav.”

Am spus, „Ei bine, care-i situația?”

48 El a zis, „Eu mă duc Acasă.” A zis, „Eu sunt obosit, și sunt epuizat. Și eu doar vreau să merg Acasă.”

49 Am spus, „Atunci îți dai seama că mori?” Am zis, „Eu vreau să te întreb ceva. În urmă jos prin cei șaptezeci și ceva de ani de slujbă, care a fost cel mai glorios minut al tău? Ai putea să-mi vorbești, domnule, și să-mi spui ce experiență ai avut, jos de-a lungul timpului, care tu ai putea s-o socotești cea mai măreață oră a ta.”

50 Dacă voi trăi să văd vârsta lui, niciodată nu voi uita, cum ochii aceia negri m-au prins, pe deasupra acelor ochelari. El a spus, „Dragul meu frate, acesta este cel mai măreț moment din viața mea. Nu mă pot gândi la vreun timp care a fost mai glorios decât acum.”

51 L-am privit în față, și am zis, „Domnule, tu încă știi că tu mori?”

52 El a zis, „Frate Branham, eu stau culcat aici, așteptând în fiecare minut ca El să deschidă ușa aceea și să vină, să mă ducă Acasă cu El.” Acela-i felul să mori. Acela-i felul să pleci.

⁵³ Și așa cum știți, căci, cu vreo două ore înainte ca el să moară. . . El era, zăcea într-o comă, de peste două zile. Și când și-a revenit, el s-a ridicat în cameră, și a început să vorbească cu soția lui. Apoi, dintr-o dată, el a părut să fie transparent. Și a dat mâinile, pentru o oră bună sau mai mult, cu prietenii, care au fost morți de patruzeci sau cincizeci de ani, care erau convertiții lui în biserica lui. A dat mâinile cu mama lui și cu tatăl lui. Până când el a fost. . . viața i-a părăsit trupul, s-a culcat jos pe perină și a adormit, în brațele Domnului Isus. Nu există nimic ca a-i sluji Lui, așteptându-L.

⁵⁴ Și așa cum am vorbit cu acest om despre aceasta, și i-am spus acea experiență, am zis aceasta. Am spus, „Domnule, oh, nu va fi glorios când Îl vedem? Oh, dacă El ar veni astăzi!”

El a zis, „Frate Branham, nu-i speria pe oameni în felul acela.”

Am spus, „Ce vrei să spui?”

⁵⁵ El a zis, „Oh, nu încerca să le spui oamenilor că lumea vine, sau Cristos vine. Asta îi îngrijorează.”

⁵⁶ „Oh,” am spus, „nu. Eu vă cer scuze. Pentru cei care-L așteaptă, este cea mai glorioasă veste pe care o pot auzi, că Isus este aproape gata să pătrundă și să-și ia Biserica Lui.” Bătrânețea va fi schimbată pentru tinerețe. Bucuria va fi dată în loc de mohorâre. Viața va fi dată în locul morții. Nemurirea pentru moarte, va fi schimbată. Oh, ce moment, să știi că El va veni!

⁵⁷ Ei Îl căutau. Ei Îl așteptau. Și când El a venit, noi am aflat că acolo erau două facțiuni. Un grup era pentru El, și unul era împotriva Lui.

⁵⁸ Și acela-i felul cum o aflăm noi astăzi. Asta-i ce, venirea Lui, întotdeauna a dezbinat poporul. De fiecare dată, când voi îl găsiți pe Isus, îi găsiți pe cei din jur care vor fi contrari cu Acesta. Acela-i Satan. Și, astăzi, când ne gândim la asta, noi nu vedem multă schimbare. Doar la fel. Oamenii s-au schimbat, dar duhul oamenilor nu s-a schimbat.

⁵⁹ Astfel când ei în final s-au uitat afară pe poartă și L-au văzut venind, călărind pe acel măgăruș alb, nu-i de mirare că ucenicii au început să—să strige, „Împărăția Cerurilor a venit!” Oamenii au alergat să-L întâlnească, și tot Ierusalimul a fost mișcat. Există ceva privitor la aceasta, când Isus vine, întotdeauna este o mișcare. Și toată cetatea era agitată. Și ei—ei nu o pot ascunde.

⁶⁰ Și predicatorii din ziua aceea au trebuit să dea o socoteală pentru această agitație, pentru că era la sărbătoarea paștelor. Și ei au strigat, „Cine este Acesta?” când aerul s-a încărcat, și venirea Domnului Isus, la Ierusalim, a încărcat aerul cu așteptări, se pare că învățătorii ar trebui să știe ce urma să aibe

loc. Se părea că marele preot ar fi trebuit să știe asta. Se părea că toți ceilalți preoți ar fi trebuit să știe asta.

⁶¹ Și nu s-a schimbat nimic, astăzi, căci Duhul Sfânt prevestește Venirea Domnului Isus. Și așa cum Duhul Sfânt începe să se întindă peste pământ, focuri de trezire izbucnesc, peste tot, mari semne și minuni s-au făcut, vindecări au avut loc, profeții au ieșit. Toată adunarea binecuvântărilor apostolice au venit înapoi la Biserică din nou. Astfel, așa cum a fost atunci, așa este acum, duhul celui necredincios încă strigă, „Cine este Acesta?”

⁶² Unii dintre ei au crezut în Domnul Isus, să zică că El era un om bun. Unii din ei au zis, „El este un Om bun.”

⁶³ Asta-i ce spun ei astăzi. Ei încearcă să-L pună ca un Napoleon, un războinic. Ei încearcă să-L pună ca un—un George Washington, un om adevărat. Dar El era mai mult decât atât.

⁶⁴ Ați observat citirea Scripturii? Ei au zis, „Acesta este un Profet care vine din Galileea.”

⁶⁵ Și ei încearcă să spună același lucru astăzi, când ei văd această mare mișcare a Domnului: să restaureze înapoi, la sănătate, pe bolnavi și suferinzi; să-L vadă folosind Duhul Lui în Biserica Lui, să discearnă gândurile oamenilor; să-L vadă făcând întocmai cum El a făcut când El era aici pe pământ, să împlinească ce a zis El că va avea loc; desigur, bisericile și oamenii au, întreabă aceasta, „Cine este Acesta?”

⁶⁶ Ei nu au înțeles cine era Isus, pentru că nici unul dintre ei nu L-au putut recunoaște, prin școlile lor. „Din ce seminar a ieșit El? De la ce școală de teologie a venit El?”

⁶⁷ Și tot așa este astăzi. Cei mai mulți dintre oamenii care sunt unși cu Duhul Sfânt nu au venit din vreun seminar. Ei sunt produse ale alegerii proprii a lui Dumnezeu. Dar semnele și miracolele, și minunile care au fost promise în Biblie, însoțesc acest mare Duh Sfânt așa cum El se mișcă printre oameni.

⁶⁸ Și ei spun astăzi, „De la ce școală sunt ei?” De îndată ce intri într-un oraș, pentru a ține o trezire, „Din ce denominațiune faci parte?”

⁶⁹ Am avut un interviu vineri după-masă, cu preotul Romano Catolic din biserica Irlandeză în Louisville. Și nu mult după ce i-am fost prezentat, un om bun învățat, el a zis, „Dl. Branham, cu ce denominațiune ești?”

Am spus, „Eu nu sunt cu nici una.”

Și el a spus, atunci, „Ați fost ordonat?”

Am zis, „Da, domnule.”

El a zis, „Cine te-a ordonat?”

⁷⁰ Am zis, „Domnul Isus mi-a dat Duhul Sfânt, să predic Evanghelia, și mi-a dat o însărcinare.” Ei bine, aceea este ordinarea de care avem nevoie.

⁷¹ Isus niciodată nu le-a zis ucenicilor Lui, „Mergeți afară la . . .” Eu nu critic lucrurile acelea, dar ele și-au trăit ziua lor. El nu a spus, „Du-te, studiază să fii un slujitor, timp *de atâția* ani.”

⁷² El a spus, „Zăboviți în cetatea Ierusalimului, până când veți fi înzestrați cu Putere de Sus.” El a zis asta oamenilor care nu știau să-și semneze numele. „Și după aceasta, Duhul Sfânt a venit peste voi, atunci voi veți fi martorii Mei, atât în Ierusalim, Iudeea, Samaria, și până la cele mai îndepărtate părți ale pământului.” Aceasta este ordinarea.

⁷³ Nu avem nici o evidență că Isus a mers vreodată la vreo școală, sau să absolutească de la ceva seminarii. Totuși, au existat mai multe seminarii ridicate în Numele Lui, pentru cauze religioase, decât au fost pentru oricare alt—oricare alt lucru care a fost vreodată în lume. Noi niciodată nu am avut ceva—ceva evidență despre El să fi mers cândva la școală. Dar totuși au fost mai multe școli ridicate în Numele Lui decât există în orice alt fel de nume care există sub ceruri, școlile. Noi niciodată nu am știut despre El să fi scris o carte. Totuși, au fost scrise mai multe cărți despre El decât tot restul literaturii care au fost scrise. Și, astăzi, Biblia Lui este cea mai populară Carte care există în toată lumea, printre toată literatura.

⁷⁴ Dar, vedeți, în ziua cercetării, ei au strigat, „Cine este El?”

⁷⁵ Vedeți, Dumnezeu ia ceva care pare că este nimic, să facă ceva din aceasta. Asta e ce-L face Dumnezeu.

⁷⁶ Și când ei L-au văzut venind, intrând călare pe acea poartă, unii dintre ei au zis, „El este un Om mare.”

⁷⁷ Ei spun asta astăzi. Există școli de teologie care învață, astăzi, că Isus era un Om mare, că El era un Om bun. Unii dintre ei chiar spun că El era un profet. Acum, dacă El era numai un profet, sau un Om bun, noi suntem în păcatele noastre. El era mai mult decât un profet. El era mai mult decât un Om bun. Totuși, El era un Om bun. Totuși, El era un Profet Dumnezeu. Dar El era mai mult decât atât. El era Dumnezeu manifestat în trup, să ia păcatul la oparte.

⁷⁸ Și așa cum El a venit, călărind înăuntru, mulți dintre oameni au zis, „El este un vindecător. Oh, noi L-am văzut deschizând ochii orbilor. Noi L-am văzut făcând pe omul olog să umble. Noi L-am văzut făcând o rugăciune, și febra a părăsit copilul.” Dar, atunci, felul acela îl urmau numai pentru pâini și pești.

⁷⁹ Și acela-i felul cum sunt mulțimile astăzi, mulți. Dacă există un vindecător, păi, ei—ei îl urmează, și El este doar—El este doar o oază. Dacă ei se îmbolnăvesc, ei aleargă, zic, „Oh, vrei te rog să

te rogi pentru mine, ca Domnul Isus să mă facă bine?” Și imediat ce ei ies din spital, sau patul de boală, ei merg drept înapoi în lume, ca un câine la vărsătura lui, sau un porc la mocirla lui, așa cum a zis Scriptura. Îl urmează doar pentru ce bine pot obține de la El. Ei Îl folosesc doar pentru un—un stâlp totem, sau—sau ceva ce—ce ei pot să obțină de la El, și nu au de gând să-L slujească. Acea mulțime încă continuă și astăzi.

⁸⁰ Au fost nouă leproși vindecați, și unul s-a întors să-I dea laudă. Sau au fost zece? Ei, unul dintre ei, s-a întors să-I dea laudă, iar restul din ei au mers înainte, nerecunoscători.

⁸¹ Și dacă oamenii în America, care au fost vindecați prin Puterea lui Dumnezeu, și-ar întoarce inimile spre Dumnezeu, ar fi o trezire care ar lovi această națiune care ar închide fiecare bar de contrabandă, care ar. . . Magazine de băuturi și magazine de whiskey ar fi drept afară din tablou. Bisericile ar fi pline. Cinematografele ar fi goale Duminica seara. Și ar izbucni o trezire, prin această națiune. Dar când ei văd că se întâmplă, lucrurile pe care le face Dumnezeu, ei încă strigă, „Cine este El? Cine este acesta care vine? De unde au venit ei? Cine este acesta? Prin ce autoritate se face aceasta?”

⁸² Niciodată nu uit, la Johannesburg, Africa de Sud. Eu tocmai am sosit, cu vreo treizeci de minute înainte, cu un avion. Am fost trei zile și nopți în aer, așa de obosit încât abia am putut rezista. Ei—ei, m-au dus afară la terenurile de târg unde vreo cincizeci sau șaiszeci de mii de oameni erau adunați. Și de îndată ce am urcat pe platformă, încât Duhul Sfânt. . . am văzut, venind prin locul acela, un—un autobuz. Și avea un semn pe el, „Durban.” Am văzut un tânăr care a trebuit să se certe și să plece pe furiș de la tatăl și mama lui, cu un picior de șase sau opt țoli mai scurt decât celălalt. Purta o cămașă albă, cu bretele care îi țineau pantalonii sus. Și l-am observat pe tânăr. M-am uitat iarăși înapoi. Viziunea s-a dus. Și apoi, doar într-un moment, am văzut Lumina aceea plutind peste un tânăr, în spate de tot în audiență. Și m-am uitat. M-am gândit, „Eu l-am văzut pe undeva.” L-am urmărit, și Lumina aceea a continuat să rămână peste el pentru câteva minute. Și eu așteptam ca translatorul să prindă următoarele cuvinte. Apoi l-am văzut pe același om tânăr ridicându-se, aruncându-și jos cărjele, și piciorul lui cu șase țoli mai scurt a venit jos la normal cu celălalt.

⁸³ Și i-am spus D-lui. A. J. Schoeman; care este în Slavă, în seara aceasta. Am spus, „Dl. Schoeman, citează doar cuvintele mele. Este o viziune.”

El a zis, „Foarte bine.”

⁸⁴ Și am spus, „Tânărul care șade acolo în spate îmbrăcat cu cămașa albă, și bretelele, el a venit dintr-un oraș numit Durban, cam o mie cincisute de mile de-a lungul țării, într-un autobuz. Și el a trebuit să se furișeze de la tata și mama lui, să vină. Dar el

a crezut în Domnul Isus, și el are un picior cu șase țoli mai scurt decât celălalt.”

⁸⁵ Și tânărul a sărit sus. Acolo era, în picioare, încercând să pipăie după cârjele lui. Și am spus, „Tinere, Domnul Isus te-a vindecat.” Și imediat piciorul lui a ieșit afară șase țoli, la normal, cu restul. Și ei au adus pe tânăr la platformă, și doctorii l-au examinat acolo. Voi vedeți fotografia lui în cartea mea.

⁸⁶ Eu stăteam acolo doar câteva momente, am văzut o mașină mică, verde mergând în jos pe drum, și a alunecat. S-a întors invers, cu spatele, și a lovit un copac. O fată tânără, blondă, era...avea spatele rupt. Și am zis, „Eu văd o mașină mică, verde care a alunecat într-un pom, și o fată tânără cu părul blond de vreo optsprezece ani are spatele rupt. Ea este într-o stare serioasă.” Nimeni nu a răspuns. Și nu am putut să o văd nicăieri în acea audiență mare și vastă de oameni. Și am stat acolo doar pentru câteva minute. Am zis, „Înțelegeți. Este...Nu fiți suspicioși. Este Domnul Isus, în Puterea învierii. El a trimis Duhul Sfânt să-Și continue lucrarea.” Și acolo am văzut viziunea întâmplându-se din nou. Și nu am putut să o văd pe acea femeie tânără.

⁸⁷ Doar atunci, stând chiar în fața mea, aici a stat Lumina aceea, așa cum o vedeți în fotografie. Și Ea a stat aici. M-am dus acolo, și acolo zăcea ea, jos dedesubt de platformă. Am spus, „Domnișoară, Domnul Isus te-a făcut bine.” Și ea a început să plângă.

⁸⁸ Mama ei a spus, „Oh, nu! Să nu-i spui să se ridice!” Zice, „Dacă ea se mișcă, ea va muri.”

⁸⁹ Și domnișoara a sărit în picioare, strigând, și laudând pe Dumnezeu. Și mama a leșinat și a căzut în patul în care a zăcut fata.

Ce este aceasta?

⁹⁰ Chiar pe la timpul acela, un om critic s-a ridicat acolo în spate, și a stat cu un picior pe un scaun, și unul pe celălalt, și a zis, „Tu, Americanule! Eu te provoc să-mi spui în ce Nume faci aceasta! Și din ce denomi-națiune de biserică faci parte?” Vedeți?

⁹¹ Este chiar la fel. Ei nu înțeleg. Ei nu așteaptă după aceste lucruri. Bisericile nu așteaptă după Venirea Domnului. Și Duhul Sfânt este aici să confirme Venirea Lui, să O aducă la îndeplinire. Așa de mult... .

Fiecare vrea să-și ia calea lui proprie. Acela-i felul cum era acolo. Fiecare grup avea propria lor idee.

⁹² Dar nu aceea este întrebarea în această seară. Nu la asta mă refer. Dar întrebarea care v-o pun, este, ce credeți voi că este Aceasta? Aceasta vă privește pe voi. Cine este Acesta care merge în sus și-n jos prin națiuni? Nu oameni. Oamenii nu pot face lucrurile acelea. Cine este Acesta care vorbește și spune

oamenilor în audiență, cum, „Șade chiar *aici*, pe *aici*,” și diferite locuri în adunare, când femeii și bărbații sunt aduși înăuntru aici, pe moarte? Cine este Acesta?

⁹³ Acea femeie tânără care a intrat în baptister azi dimineață, care cu trei săptămâni în urmă, pe moarte cu cancer carcinom, trăiește chiar aici pe Maple Street, D-na. Baity. Și am întrebat trei doctori care au fost cu ea. Ea nu mai avea nici o șansă să trăiască, cu patru sau cinci copilași, și mama mea încercând să le poarte de grijă. Mama a spus, „Bill, ea nu va mai veni niciodată acasă.”

⁹⁴ Și eu m-am dus afară unde era ea, și Domnul Isus a vorbit, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, dacă ea va merge la biserică și promite să fie botezată în Numele Domnului Isus, și va sluji pe Dumnezeu, ea va merge acasă, sănătoasă.”

Și am întrebat-o, „Vrei să faci asta, doamnă?”

⁹⁵ Și ea a zis, „Tot ce spui tu, eu o voi face.” Imediat durerile s-au dus. Trei zile mai târziu, ea a fost acasă, și doctorii nu pot găsi nici o urmă din cancerul acela.

⁹⁶ Cine este Acesta care vine în Numele Domnului? Cine este Acesta? Este Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Ce părere aveți despre Acesta? Care este părerea ta, cunoscându-ți pastorul? Și când ședeți în aceste scaune de aici, oameni din afara orașului, șezând cu epilepsie, șezând cu . . . Aici șade un om, pe undeva pe aici, un frate Menonit, chiar aici, un suferind de epilepsie. Niciodată nu l-am cunoscut sau văzut, nimic despre el. Și dintr-o dată, cu vreo doi ani în urmă, eu cred, sau ceva, da, doi ani, Duhul Sfânt a numit-o, și a spus „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” El nu a mai avut o criză de atunci. Cine este Acesta? Cine este Acesta?

⁹⁷ Această femeie ședea aici, Duminica trecută, ultima dată când am fost aici, a venit jos de undeva din Illinois. Ziua următoare . . . Cu o tuma mare în trupul ei, care era malignă. Și unii dintre cei mai buni din științe medicale din Illinois o duceau la o clinică mare, să fie operată, Luni. Și ea s-a înghesuit înăuntru. Niciodată nu am văzut-o sau să aud despre ea, în toată viața mea. Și dintr-o dată, Duhul Sfânt a umbrit-o, și El i-a spus cine era ea, de unde a venit, și ea urma să fie operată ziua următoare. Câți au fost aici atunci, să vadă asta? Și să vadă cum știrile s-au revărsat înapoi. Ziua următoare, când ea a mers la doctor, ei au dus-o de la clinică la clinică, și nu pot găsi nici o urmă din acesta.

⁹⁸ Cine este Acesta? Oh, Dumnezeule fii milostiv! Cine este Acesta care face aceasta? Ați putea să îndrăzniți să spuneți că este păstorul vostru? Niciodată. Ați putea să îndrăzniți să spuneți că oamenii au avut ceva de făcut în aceasta? Niciodată. Acesta este Duhul Sfânt, Duhul care era peste Domnul nostru Isus. Și Venirea Lui să Se unească cu Biserica Sa, este așa

de aproape încât El își răspândește marea Lui Lumină sfântă, să răscumpere, și să aducă în părtășie, o Biserică a viului Dumnezeu, pentru Răpirea care este aproape la îndemână. Amin!

⁹⁹ Cine este Acesta? Eu nu pot răspunde la întrebarea voastră. Eu nu pot răspunde pentru voi. Dar eu pot răspunde pentru mine însumi. Și peste acest pupitru sacru, în seara aceasta, în urechile acestei, părtășii, și cei—cei cumpărați cu Sângele Domnului nostru Isus, eu spun aceasta din adâncul inimii mele. Nu pentru că sunt unul dintre voi, nu pentru că sunt doar cineva diferit, ci unul dintre cei răscumpărați care sunt spălați cu Sânge. Eu cred că aceeași Lumină care plutește în această biserică, în seara aceasta, chiar Același arată, prin natura Lui, că El este Isus Cristos, în forma Duhului Sfânt.

¹⁰⁰ Oricine care cunoaște Scriptura, știe că Isus a spus, „Eu vin de la Dumnezeu, și Mă duc la Dumnezeu.” Înainte ca El să se facă trup, când era cu Moise în pustie, El era Stâlpul de Foc. Și când Moise a dorit să-L vadă, El Și-a trecut părțile din spate spre el. Și Moise a zis, „Arată ca un Om.” Când El era aici pe pământ, El era un Om. El a făcut tocmai aceleași lucruri pe care El le face, astăzi, prin oameni pe care El i-a răscumpărat. Acolo El vine și se lasă fotografiat. Ce este?

¹⁰¹ După moartea, îngroparea și învierea Lui, Pavel era pe drumul lui spre Damasc, într-o zi, și o Lumină mare l-a trântit jos. Acei oameni din jurul lui nu au văzut Lumina. Dar Aceasta l-a trântit pe Pavel jos, până când L-a făcut orb. El a avut necaz cu ochii lui tot restul vieții lui. Și el a zis odată, „Ca să nu mă înălț deasupra abundenței descoperirii, mi-a fost dat,” un spin în carnea lui, un sol al Satanei, să-l lovească. Pentru că era abundența descoperirii.

¹⁰² Și când Pavel a fost trântit jos, pe drumul lui să persecute oamenii care făceau prea multă gălăgie; un grup născut din nou, oamenii care au fost numiți eretici. Pavel era pe drumul lui să-i persecute pe aceia, cu hârtii în buzunarul lui, să-i aresteze și să-i aducă la Ierusalim. Și pe la mijlocul zilei, acolo a coborât o Lumină, care l-a doborât de pe picioare, la pământ, și el a căzut în pulberea pământului. A venit un Glas din Lumina aceea, zicând, „Saule, Saule, de ce Mă prigonești?”

¹⁰³ Și Saul s-a întors, în starea lui oarbă, s-a uitat sus. Și el putea vedea acea Lumină mare, glorioasă. Și el a zis, „Doamne, Cine ești?”

¹⁰⁴ El a zis, „Eu sunt Isus. Eu am venit de la Dumnezeu; Eu am mers la Dumnezeu. Eu vin de la Dumnezeu; Eu mă întorc la Dumnezeu.” El a zis, „Este greu ca tu să lovești cu piciorul în tepușe.”

¹⁰⁵ O descoperire pe acel nisip sacru, odată pe acel loc, omul nu mai poate fi același. Un om, înainte ca el să se numească un

Creștin, înainte ca el să se poată identifica, el ar trebui mai întâi să aibe acea experiență din spatele pustiului, unde el a întâlnit pe Dumnezeu, față în față.

¹⁰⁶ Căci, astăzi, voi puteți avea orice fel de răspuns. Voi puteți vedea pe Domnul înfăptuind chiar exact ce a zis El că face, și teologii deștepți Îl vor elimina prin explicație. Ei vor zice, „Acea era pentru o altă zi. A fost pentru *aceasta*. Sau, Aceasta este pentru o altă epocă. Sau, Aceasta este greșit.” Așa cum au zis despre Isus, „El este Beelzebub, diavolul. El este un ghicitor.” Și toate lucrurile acelea, ei au un răspuns.

¹⁰⁷ Dar când un om a venit cândva în contact cu Cristos, și L-a văzut așa cum a văzut Pavel, sau L-a experimentat, nu există suficienți teologi în lume să fie în stare vreodată să elimine acea experiență de la un om prin explicație.

¹⁰⁸ Acela-i motivul, astăzi, că ei nu au experiența. Acela-i motivul că ei nu pot spune. . . ei toți spun, „Cine este Acesta? Ce este Aceasta? De unde vine Acesta?” Ei nu au răspunsul. De ce? Pentru că, tot ce știu ei este o teologie pe care a făcut-o o anumită biserică. Nu „să cunoști teologie” este Viață. Nu „să cunoști Biblia” este Viață.

¹⁰⁹ Ci „să-L cunoști pe El” este Viață. „Să-L cunoști pe El” ca Salvatorul tău personal, ca pe Acela Care te-a umplut cu Prezența Lui. Tu ai fost acolo când s-a întâmplat. Nu există nimeni care poate să O ia de la tine. Nu este nimeni care să te poată lămuri că Asta nu este așa. Când ți se întâmplă acea experiență ție, tu ști Cine este El. Pentru mine, El este Isus Cristos același ieri, azi, și în veci.

¹¹⁰ Cine este acesta care înfăptuiește aceste miracole? Cine este acesta care face aceste lucrări mari? Este predicatorul? Este Oral Roberts? Este Billy Graham? Este Jack Schuler? William Branham? Oricine ar putea fi, ei nu au nimic de-a face în aceasta. Ei sunt unelte.

¹¹¹ Acesta-i Duhul Sfânt care vine înainte cu Evanghelia, în semne și minuni și miracole, să pregătească un popor. Aerul este încărcat cu așteptări, cu credincioși care-L așteaptă să vină.

¹¹² Și alții spun, „De ce aceste treziri? De ce le avem? Hai să ne stabilim într-o biserică.” Păi, s-a zis în biserică chiar aici, căci, când noi am început să zidim noua biserică, au zis, „Nu avem nevoie de miracole. Nu mai avem nevoie de aceste lucruri. Dacă le vreți, mergeți afară pe câmp unde ele se întâmplă. Noi nu avem nevoie de ele aici.” Când Tabernacolul Branham se apleacă până la acel loc josnic, este scufundat.

¹¹³ Această biserică este fondată pe principiile și Puterea și Evanghelia lui Isus Cristos. Și atât timp cât acest tabernacol stă, fie ca gloriosul Duh Sfânt să găsească acces la suflete, să salveze, și să umple cu Duhul Sfânt, și să vindece bolnavii. Pentru mine, este Isus Cristos același ieri, azi, și în veci.

Să ne rugăm.

114 Dacă voi nu știți Cine este El, nu știți despre ce este vorba cu aceasta, și v-ar place să știți, ați vrea măcar să vă ridicați mâna? Și ziceți, prin a vă ridica mâna, „Roagă-te pentru mine, Frate Branham, ca eu să-L cunosc.” Și Domnul să vă binecuvânteze. Și peste tot în jur, eu vă văd mâinile.

115 Acum, Tată Ceresc, noi aducem acest Mesaj, și roadele oamenilor care și-au ridicat mâinile, că ei ar dori să știe Cine este Acesta. Ei ar dori să facă cunoștință cu acest mare Isus. Căci, Venirea Lui, a învierii, este așa de aproape, încât cei bolnavi încep să fie vindecați. Și după ce aceea a avut loc, atunci profetie a venit în Biserică, apoi daruri și miracole, acum jos la acel ultim semn. Urmează să vină, Răpirea, Biserica va fi luată. Și noi, Doamne, care am pretins că Te cunoaștem în Puterea învierii Tale, noi așteptăm, și tânjim, și plângem, și implorăm, „Vino, Doamne Isuse!”

116 Răpește-Ți Biserica și du-O departe, repede, Doamne. Căci, curând, oamenii vor exploda pământul pe care Tu l-ai creat pentru ca ei să trăiască pe el, căci ei nu au ascultat de Tine. Ei nu au studiat pacea, ci războiul. Ei nu au studiat neprihănirea, ci au studiat răul. Cum să nu fie cu toții flămânzi după putere! Doamne, acel loc mic din inima lor care-i face să flămânzească după putere, ei încearcă să-o satisfacă într-un laborator pe undeva, să-și explodeze pe aproapele lor.

117 Dumnezeu, dacă ei ar putea numai să-și dea seama că puterea aceea după care ei tânjesc este Puterea învierii Fiului lui Dumnezeu, Puterea Duhului Sfânt să le schimbe viețile; nu să explodeze națiuni, ci să le schimbe viețile și să-i facă slujitorii Tăi.

118 Mulți oameni, loviți de o nebunie sălbatică, ei ne identifică ca o grămadă de „neștiutori de nimic,” și—și ca „eretici,” așa cum au făcut ei în zilele timpurii. Dar așa cum ei s-au întors, bucurându-se, mulțumindu-Ți că ei puteau să poarte ocară Numelui Tău. Acea este simțirea copiilor Tăi, în seara aceasta, Doamne, peste tot. Noi suntem numai fericiți.

119 Unii în ziua Ta au încercat să Te identifice. Ei au zis, „El este un prieten al celui om sălbatic, Ioan, care a ieșit din pustie cu aproape fără haine pe el, doar o piele veche de oaie înfășurată în jurul lui. Un om sălbatic care a aruncat cuvintele, la est și vest, și a zis, „Secura este pusă la rădăcina pomului.” Au zis, „El este un—un urmaș al lui. El este un om sălbatic. El este nebun. El este ieșit din minți.” Slujba supranaturală care era cu Tine, O Doamne, a orbit ochii acelora.

120 Și la fel a făcut-o și astăzi: Acest mare Duh Sfânt prevestind Venirea Domnului, așa cum a făcut Ioan în ziua lui, orbind oamenii, pe aceia care nu vor să vadă. Dar pe aceia care vor să vadă, Tu i-ai ales. „Și toți pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni la

Mine,” Tu ai spus, „și nici unul din ei nu va fi pierdut. Și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” Noi Îți mulțumim pentru aceasta.

¹²¹ Și cei care și-au ridicat mâinile, în seara aceasta, ne rugăm, O Doamne Dumnezeule, ca Tu să Te faci cunoscut lor, într-o experiență, în Puterea învierii. Admite aceasta, Doamne.

¹²² Și alții pot fi aici, care nu și-au ridicat mâna, dar totuși, în inima lor, ei au știut că au avut nevoie de asta. Mă rog ca Tu să-i binecuvântezi, și să le dai dorința inimii lor.

¹²³ Când noi părăsim clădirea, în seara aceasta, fie ca noi să mergem ca oameni diferiți. Fie ca noi să mergem cu un scop diferit de cum am avut, venind înăuntru, dacă era contrar cu voia Ta Divină. Fie ca noi să ieșim cu o hotărâre să ne ținem de coarcele altarului, până când sufletul nostru este satisfăcut că noi am avut o experiență cu Tine, și noi știm despre Cine vorbim, pentru că noi L-am întâlnit și Îl cunoaștem, și avem părtășie cu El. Admite aceste lucruri, Tată. Vindecă pe cei bolnavi și suferinzi.

¹²⁴ Binecuvântează-l pe minunatul și prețiosul nostru pastor. Dumnezeule, ne rugăm ca Tu să fii cu el și cu surorile lui dragi, așa cum ele cântă Evanghelia, și O predică în radioul lor.

¹²⁵ Binecuvântează pe străinii care sunt în porțile noastre. Doamne, fie ca ei să plece, în seara aceasta, cu o însărcinare în inima lor, și un scop ca ei, din această oră înainte, dacă ei nu Te cunosc și nu Te-au slujit, înainte, fie ca ei să Te slujească. Știind aceasta, că, „Toate celelalte lucruri se vor preface în nimic, dar Cuvântul Domnului va rămâne veșnic.” Admite aceasta, Tată.

¹²⁶ Iartă-ne, toate păcatele noastre. Și fie ca noi să ne întâlnim la acea mare. . . [Loc gol pe bandă—Ed.]

Căci El m-a iubit mai întâi
Și a cumpărat salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

¹²⁷ Acum, după Mesaj, haideti doar să ne aplecăm capetele și să ne închinăm Lui, în timp ce Îi cântăm.

Eu Îl iubesc,
Cu toată inima voastră.

Eu Îl iubesc
Căci El m-a iubit mai întâi
Și a cumpărat salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

¹²⁸ Câți Îl iubesc cu adevărat? Ridicați-vă mâna, spuneți aceasta printr-un martor, „Eu Îl iubesc.” Oh, nu este El minunat? Voi știți, mie doar îmi place să stau în felul acesta și doar să absorb, cumva, Prezența Lui. Cuvântul Lui, a mers înainte, El a căzut în inimi. El ne corectează. El ne aduce în supunere la Duhul Lui. Ce plăcut este doar să ne închinăm Lui atunci! Acum, în timp ce

mergeți de la biserică, în seara aceasta, mergeți, închinându-vă Lui.

¹²⁹ Și amintiți-vă, această săptămână, există o adunare de rugăciune aici pe Miercuri seara. Nu uitați transmisiunea Fratelui Neville Dumnică, sau Sâmbătă, la ora nouă, acolo la WLRP. Mie doar îmi place să le aud, nu-i așa? Cvartetul, sau trio-ul, sună așa de frumos. Eu și soția, și copilașii, noi toți luăm micuțul radio afară și—și stăm pe-aproape în jurul lui, să-l ascultăm pe Fratele Neville și transmisiunea lui, și cuvintele lui minunate, despre cum înalță el pe Dumnezeu pe care-l iubește și îl crede. Să nu spuneți asta la . . .

¹³⁰ Voi străinii de aici, dacă voi nu aveți o biserică proprie, veniți uniți-vă cu noi. Eu vă spun, nu spun aceasta că el șade aici. Nu, domnule. Eu am spus aceasta, de multe ori. Eu îl iubesc pe Fratele Neville. Aceasta, întâi, el este un teolog. Primul lucru, el este un copil al lui Dumnezeu. Următorul lucru, el este același în fiecare zi. Eu l-am cunoscut cu anii. El niciodată nu s-a schimbat, nici un pic. El încă este Orman Neville, un slujitor al Domnului Isus. Și eu cred că el are . . .

¹³¹ Seara trecută, am sunat, să-l întreb dacă el nu, în programul lui, ar putea face loc ca noi să venim și să ne rugăm pentru bolnavi. Au fost câțiva care au venit înăuntru, era azi dimineață, voi știți. Și soțioara lui a răspuns la telefon, și eu vorbeam cu soția mea, acolo în spate, despre asta.

¹³² Și cum îi mulțumim noi lui Dumnezeu pentru soțioara lui drăgălașă și familia lui. Asta e foarte bine. Când tu vezi un predicator și soția lui înțelegându-se astfel, în dulceață și umilință, aceea doar face ca biserica să meargă cu atât mai bine. Asta e doar mai dulce așa cum zilele trec înainte.

¹³³ Voi îl iubiți cu toată inima voastră? În ordine. Noi avem o cântare de eliberare pe care o cântăm, *Ia Numele Lui Isus Cu Tine*. Și dă-ne micul ton, soră, dacă îl ai acolo în carte. Și noi vom cânta cântarea noastră de eliberare. Și când cântăm primul verset, noi vrem să ne întoarcem în jur, să dăm mâinile unii cu alții. În ordine. Dă-ne un acord.

. . . Numele lui Isus cu tine,
Copil al întristării și al durerii;
El bucurie și mângâiere-ți va da,
Ia-L oriunde te duci.

Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
(Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.)
Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

Să luăm acest verset acum:

La Numele lui Isus ne aplecăm,

Căzând proșternați la picioarele Lui,
Rege al regilor în Cer Îl vom încorona,
Când călătoria noastră este completă. (Nu va fi
minunat?)

Scump . . . (Nume scump!) O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume Scump, (Nume Scump!) O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria . . .

¹³⁴ Câți își amintesc de cântarea noastră mică care noi o cântam,
Nu Uitați Rugăciunea De Familie? Vă amintiți asta? Eu nu . . .
Thelma, dacă tu știi asta, sau acordul, sau nu? Să încercăm odată.
Nu vă amintiți asta? Să . . . Poate eu aș putea încerca odată cu voi.

Nu uitați rugăciunea de familie,
Isus vrea să vă întâlnească acolo;
El vă va lua fiecare grijă,
Oh, nu uitați rugăciunea de familie.

¹³⁵ Câți aveți rugăciune de familie? Asta e bine. Să-o încercăm
din nou. Eu voi lua asta aici în urmă. Îmi place asta. Toți
împreună acum:

Nu—nu uitați rugăciunea de familiei,
Isus vrea să vă întâlnească acolo;
El vă va lua fiecare grijă,
Oh, nu uitați rugăciunea de familie.

¹³⁶ O Doamne, este scris în Scripturi, că ei au luat de pe trupul
lui Pavel batiste și șorțuri, și duhurile necurate au plecat de la
oameni, și bolile au fost vindecate. Ne rugăm, O Doamne, ca tot
la fel, să se arate peste acestea, în seara aceasta, așa cum eu le
trimit la cei în nevoie și bolnavi. Afară pe undeva pe meleaguri,
este cineva care se așteaptă și așteaptă ca aceasta să se întâmple.
Mă rog, Tată, ca Tu să admiți aceasta în Numele lui Isus, Fiul
Tău. Amin.

¹³⁷ Acum eu am să întreb, așa cum ne aplecăm capetele,
dacă scumpul nostru Frate Smith de acolo, de la Biserica
lui Dumnezeu, pe care noi l-am găsit, întocmai ca Fratele
nostru Neville aici, să fie un slujitor, loial, credincios al lui
Dumnezeu, Eu îi voi cere să ceară binecuvântarea peste voi, să
continuăm prin această săptămână care vine. Dumnezeu să vă
binecuvânteze, până ne întâlnim din nou. Frate Smith.

[Fratele Smith se roagă—Ed.] Da, Doamne. Admite aceasta,
Doamne. Da. Da. Da. Da. Amin.

¹³⁸ Dați mâinile unii cu alții. Sunteți bine veniți iarăși înapoi, la
tabernacol. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

59-0510E Cine Este Acesta?
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org